

Sygn. akt I CSK 5498/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z wniosku J. P.

z udziałem A. B.

o dział spadku, podział majątku wspólnego i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 grudnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 15 lutego 2022 r., sygn. akt II Ca 1267/21,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. nie obciąża uczestniczki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka A. B. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 15 lutego 2022 r., zaskarżając to postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie oraz uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w Żywcu z 30 września 2021 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie postanowienia Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżąca sformułowała w skardze kasacyjnej dwa zarzuty, tj. naruszenia art. 233 § 1 i art. 520 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawca wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po pierwsze, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Stąd też skarga kasacyjna ograniczona tylko do zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, niewskazująca na inne naruszenia prawa, jest niedopuszczalna jako nieoparta na ustawowej podstawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 września 2005 r., III CSK 13/05; z 23 września 2020 r., IV CSK 624/19).

Po drugie, zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna przysługuje, co do zasady, od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Niedopuszczalne jest zatem zaskarżenie skargą kasacyjną postanowienia o kosztach postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 30 stycznia 1998 r., I CKN 454/97; z 10 listopada 1998 r., II CKN 740/98; z 16 czerwca 2004 r., I CZ 52/04). Takie postanowienie sądu drugiej instancji, o ile nie zostało zaskarżone na podstawie art. 394² § 1¹ pkt 3 k.p.c., może zostać uchylone lub zmienione na skutek skargi kasacyjnej tylko wówczas, gdy skarga kasacyjna wniesiona od tego orzeczenia podlega uwzględnieniu.

W konsekwencji skarga kasacyjna oparta tylko na zarzutach naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. (niedopuszczalnym z perspektywy art. 398³ § 3 k.p.c.) oraz art. 520 § 2 k.p.c. (odnoszącym się do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania) jest niedopuszczalna, jako nieoparta na ustawowej podstawie.

Po trzecie, skarga kasacyjna w części, w jakiej dotyczy oddalenia apelacji wnioskodawcy jest niedopuszczalna także z innej przyczyny. Jedną z przesłanek dopuszczalności środka zaskarżenia jest interes prawny w zaskarżeniu. Dla jego powstania konieczne jest istnienie stanu pokrzywdzenia orzeczeniem (*gravamen*), który występuje, gdy zaskarżone orzeczenie narusza interesy skarżącego (uchwała

składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13). Uczestniczka nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu postanowienia Sądu drugiej instancji w zakresie, w jakim Sąd ten oddalił apelację wnioskodawcy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i stosownie do art. 102 k.p.c. nie obciążył skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego, z uwagi na jej sytuację materialną.